

САМОВРЯДНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА

заможні громади —
квітуча держава

www.partiya-sud.org.ua

№ 4(6)
квітень
2010 р.

ЩОМІСЯЧНА ГАЗЕТА. ВИДАЄТЬСЯ З 2009 РОКУ. РЕЄСТРАЦІЙНЕ СВИДОЦТВО КВ №14839-3810Р ВІД 26.01.2009 Р. ПРОГРАМНА ЦІЛЬ — ОБ'ЄКТИВНА ІНФОРМАЦІЯ З ПИТАНЬ ВСЕБІЧНОГО РОЗВИТКУ САМОВРЯДУВАННЯ

ПОЛІТИЧНА
ЛИХОМАНКА

с. 2

ПАРК
ЧЕРНОВЕЦЬКОГО
ПЕРІОДУ

с. 3

ПАМ'ЯТЬ
ПРО
ЧОРНОБИЛЬ

с. 4

ПОЛЬЩА
І МИ

с. 6

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Дорогі співвітчизники!

З почуттям глибокої радості і від усього серця вітаю Вас зі Світлим Христовим Воскресінням — Пасхою Господнею!

Бажаю Вам здійснення всіх Ваших надій і благих намірів, миру, добра і любові. Світле Христове Воскресіння — це свято любові до ближнього, коли ми забуваємо про жорстокість в наших душах. Тож радіймо світлим почуттям, які пробуджуються в нас.

Будемо цього дня сповненні веселощів, надії і справжньої християнської любові.

Христос воскресє!

Голова партії
САМОВРЯДНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА
Віктор Бичихін

**Ту-154
із Президентом
Польщі
на борту
розбився під
Смоленськом**

В авіакатастрофі під Смоленськом 10 квітня 2010 року загинули Президент Польщі й високопоставлені посадовці країни, що летіли на поминальні заходи в Катинь.

«Літак Ту-154, що виконував рейс із Варшави в Смоленськ, зазнав катастрофи при заході на посадку, упавши в 300-400 метрах від злітно — посадкової смуги аеродрому «Північний», — повідомили в МНС.

Як повідомили в Управлінні інформації МНС Росії, на борті літака було 96 осіб, 88 з них — члени офіційної делегації. «Заданими правоохоронних органів, всі пасажери загинули», — інформували в МЗС РФ.

За даними польської сторони, на борті літака перебували Президент Польщі Лех Качинський і його дружина Марія Качинська, начальник президентської канцелярії Владислав Стасяк, начальник генерального штабу Війська Польського Франтишек Гонгор, єпископ Тадеуш Плоський, директор ради охорони пам'яті боротьби й мучеництва Анджей Пшевозник, бувший міністр оборони й кандидат у Президенти Польщі від партії Союз демократичних лівих сил Єжи Шмайдинський, а також інші високопоставлені посадовці, політики й суспільні діячі.

У Польщі оголошена жалоба на 7 днів.

В Україні й у Росії день жалоби — понеділок.

10 квітня
ІТАР-ТАРС

ОБМІН НЕ ДИВЛЯЧИСЬ!

«ЯРМАРОК МАРНОСЛАВСТВА» НА «ПОЛІТИЧНУ ЛИХОМАНКУ»

На злобу дня

Країна не встигла ще дійти від «ярмарку марнославства» президентських гонок, як почалася «політична лихоманка», зв'язана, чи то із скасуванням, чи то із переносом, виборів у місцеві ради. Відповідно до Конституції України, місцеві вибори були заплановані на 30 травня поточного року. Планова місцева виборча кампанія повинна була в чомусь мати характер «дежавю», а в чомусь мати й нові характеристики, що привносяться неминучим плином безжалючого часу.

Новою реальністю стало б те, що тепер органи місцевого самоврядування будуть обиратися на 5 років, а не на 4 роки, як раніше. Згідно Закону прийнятого після виборів 2006 року, дана новація ошасливила як депутатів парламенту, так і майбутніх місцевих представників влади. Але якщо на депутатів Верховної Ради, обраних в 2007 році, п'ятирічка вже поширюється, то місцеві депутати тільки нового скликання (2010р.) потрапили б під неї. Тенденція однак. Опускаючи всі перипетії й передумови за принципом «ти мені — я тобі», виникнення й розвитку даної, на перший погляд — не вибагливої, тенденції, можна зробити далекоглядні, висновки. Перше: нинішній політичний естемблшмент бачить «себе улюбленого» у владі й далі і йому, природно, вигідніше «купувати» владні повноваження на 5 років, а не на 4. За ті ж гроші. Друге: електорат, виборці, народ — коротше ми, наші сусіди й родичі, ще більше втрачаємо контроль над владою. Що вказує на зменшення кількості й без того не нав'язливої демократії. Це теж тенденція.

З першого й другого випливає, що Україна запрограмована на консервацію старого владного політикуму. А значить і консервацію старих методів і форм використання влади, як практик керування країною. А виходить, і консервацію стану предмету влади — народу.

При мовчазній народу ж згоді?

Але хоча народ, начебто б, був згоден на все, обставини знову помінялися.

Верховна Рада скасувала місцеві вибори на невідзначений час. Сама місцева влада, на цю тему, дипломатично промовчала — хто ж від «шари» відмовляється? Політологи висловилися в тому дусі, що це «узурпація влади». Дане визначення не було ніким опротестоване й воно є найбільш точним визначенням «status quo», яке

ІСТОРІЯ ВИБОРІВ В УКРАЇНІ

Парламентські вибори

- Вибори у Верховну Раду України 1994 року (мажоритарна система)
- Вибори у Верховну Раду України в березні 1998 року (змішана, пропорційно-мажоритарна система)
- Вибори у Верховну Раду України в березні 2002 року (змішана, пропорційно-мажоритарна система)
- Вибори у Верховну Раду України в березні 2006 року (пропорційна система)
- Дострокові парламентські вибори в Україні в вересні 2007 року.

Президентські вибори

- Перші вибори Президента України (грудень 1991 року). Переміг Леонід Кравчук.
- Вибори Президента України. Два тури. 1994 рік. Президент — Леонід Кучма.
- Вибори Президента України. Осінь 1999 року. Президент — Леонід Кучма.
- Вибори Президента України. Осінь 2004 року. Два тури. Грудень 2004 року — перереголосування другого туру. Президент Віктор Ющенко.

Місцеві вибори

- Вибори 1994, 1998, 2002, 2006 р. Вибори депутатів Верховної заруди АРК, депутатів обласних, районних, міських, селищних і сільських рад.
- В 1994 році — прямі вибори голів обласних рад.
- З 2006 року вибори в обласні, районні й міські ради — на пропорційній основі.
- В 2006 році міських глав вибрали на чотири роки й депутатів місцевих рад — на чотири роки. Але відразу після виборів був прийнятий закон, що надалі депутатів місцевих радий будуть обирати на п'ять років.
- У лютому 2010 року, місцеві вибори антиконституційно взагалі скасували. У березні ж 2010 року, знову таки антиконституційно, змінили принцип функціонування Верховної Заради. Тобто, місцева влада й парламент (а значить — і Кабмін) «рулять» в Україні незаконно. Що далі? Чекаємо-с...

Про Київраду й Черновецького

Той факт, що мер Черновецький і Київрада мають свої повноваження на підставі результатів перевиборів 2008 року, трактується ними самими, та й багать-

ма іншими потенційними учасниками майбутньої виборчої кампанії в Києві, у тому розумінні, що дані мер і депутати будуть «мати» свої повноваження до 2012 року. Це трактування базується на Рішенні Конституційного Суду 2008 року.

Дане трактування приводить до того, що потенційні учасники київських виборів планують брати участь тільки у виборах у районні ради в місті Києві, апріорі не претендуючи на переобрання мера й Київради.

На мій погляд, це помилкова думка. Ну, може має місце сеанс якогось масового гіпнозу або іншого окультичного явища, з боку адепта цього напрямку, що перебуває при владі в Києві.

Якщо розглядати дане Рішення Конституційного Суду як закон, що правильно, то закон зворотньої сили не має. І якщо перевибори в місті Києві відбулися раніше, ніж з'явився даний закон, то результати перевиборів не підпадають під чинність даного закону.

Логічно, що 30.05.2010 року кияни повинні були б переобрати не тільки склад районних у Києві рад, але й склад Київради й міського голову Києва.

Але в результаті корупції й анемії судової, законодавчої й виконавчої гілок влади, вибори мера Києва й Київради, як і всі місцеві вибори, не були призначені на 30.05.2010.

Здавалося б, от і карти в руки народовладдю, громадянському суспільству й т.д. «Давайте революцію, згадайте 2004 рік!». Ха-Ха... тобто, народ — як завжди. Багатозначно мовчить!

Поки суд та справа, починає прояснятися обстановка, щодо місцевих виборів у Києві: Кабінет міністрів розглянув і направив на доробку проект змін у закон «Про столицю». Так за інформацією газети «Коммерсант», документ, розроблений Мін'юстом, припускає призначення голови міської адміністрації Президентом і відмову від прямих виборів мера.

Головне нововведення — скасування посад мера Києва й секретаря Київради й створення замість них посад глави й заступника глави міської ради, які будуть обиратися на засіданні Київради із числа її депутатів. Повноваження керівника виконавчої влади переходять до голови Київської міськдержадміністрації (КМДА), якого пропонується призначати указом Президента за поданням Кабміну. Передбачається, що глава КМДА буде керувати також виконкомом Київради.

Фактично це означає відмову від прямих виборів керівника міста.

Так що з Києвом все ясно — місцеву владу тут призначить Президент України. Тому виникає ймовірність, що подібний сценарій уготований й місцевим виборам по всій Україні.

Іван Перець

ПАРК ЧЕРНОВЕЦЬКОГО ПЕРІОДУ

Ще зовсім нещодавно Київ по праву носив статус одного з найзеленіших міст Європи. Проте через непродуману екологічну політику, місто не лише втратило це почесне звання, але й на сьогоднішній день є одним із найгірших європейських мегаполісів з огляду на екологічну ситуацію.

Останніми роками, київська влада взагалі оголосила справжню «війну» паркам, скверам та іншим зеленим зонам Києва. Хаотична забудова столиці торгівельно-розважальними центрами, офісними комплексами й іншими об'єктами комерційної нерухомості давно перейшла всі межі здорового глузду. У гонитві за надприбутками чиновники дозволяють забудовникам знищувати цілі гектари зелених насаджень в столиці.

Останній «подарунок» від столичної влади у вигляді вирубки паркової зони, напередодні Нового року отримали жителі Дніпровського району Києва. Тут, напроти універмагу «Дитячий світ» було знищено декілька гектарів соснового парку впритул до Броварського проспекту. Передноворічні свята та президентські вибори сприяли тому, що зайняті своїми проблемами люди не відразу відмітили, як вночі невідомі почали пиляти дерева. В результаті в парку було знищено більше 250 дерев, у тому числі і близько 30 столітніх сосен, серед яких прогулювалось не одне покоління киян.

Свідки та очевидці цього екологічного злочину, згадують, що вирубка парку «випадково» збіглася з сильним снігопадом, який поламав безліч дерев у всьому місті. Тому не дивно, що декількох невідомих людей, які з бензопилами прийшли в парк, жителі довколишніх будинків прийняли за звичайних робітників, що розчищають ліс від зламанних гілок. Справжню тривогу підняли, коли через добу виявили спиляними близько 150 здорових дерев. За словами місцевих жителів вони відразу ж звернулися в міліцію.

Прибулі на місце правоохоронці і затримали робітників. Проте після того, як представники компанії нібито пред'явили державні акти підтвердуючі право власності на дану земельну ділянку, вимушені були їх відпустити. В результаті цього, за наступний день «лісоруби» спиляли ще близько 100 сосен. Справжня хвиля суспільного обурення з'явилася лише після усві-

домлення дійсних масштабів шкоди, яку варвари заподіяли парку, а також багаточисельних публікацій в ЗМІ, протестами громадських організацій і зростаючим інтересом до цієї справи міської прокуратури Києва.

Парк, який ось вже декілька десятиліть прикрашав територію між Броварським проспектом і вулицею А. Малишка ще кілька років тому, став заважати забудовникам, зводити об'єкти на вигідній транспортній і пасажирській розв'язці. Навіть будівництво декількох заправних станцій, автомобільних стоянок і закладів громадського харчування, все-таки намагалися, як можна гармонійно ув'язати з існуючою зеленою зоною і пошкодити мінімальну кількість дерев. Проте остання варварська вирубка в цьому парку, за своїми масштабами і безпрецедентності перевершила всі попередні знищення декількох десятків сосен.

Варто відзначити, що в цій лісосмузі є дуже відоме історичне місце — Вовча гора. За деякими даними, на схилі горба біля колишнього кондитерського кафе, росте найстарша сосна в Києві, вік якої приблизно 200-300 років. Хоча точний вік дерева визначити досить складно, деякі дослідники, стверджують, що вона росла в цьому місці ще в XVIII столітті. Також ця місцевість відома тим, що в 1913 р. тут проводив тренувальні польоти легендарний російський військовий льотчик, основоположник фігури вищого пілотажу «мертвої петлі» — Петро Нестеров. Проте, як бачимо, історична унікальність цього парку не стала складною перешкодою для забудовників. Цікаво, якими критеріями керувалися чиновники з природоохоронних відомств, які спокійно передали цю земельну ділянку під комерційну забудову і тим самим порушили, як мінімум, декілька положень в першу чергу, Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», а також інших нормативно-правових актів.

Зокрема, II розділ цього Закону має назву «Екологічні права і обов'язки громадян». У статті 9 йдеться про те, що: Кожен громадянин України має право на: «участь в обговоренні і внесенні пропозицій до проектів нормативно-правових актів, матеріалів відносно розміщення, будівництва і реконструкції об'єктів, які можуть негативно вплинути на стан природного

довкілля, внесення пропозицій до органів місцевого самоврядування, юридичних осіб, які беруть участь в ухваленні рішень по даних питаннях». Окрім цього, громадяни України мають право на: «участь в громадських слуханнях або відкритих засіданнях по питаннях впливу запланованої діяльності на природне довкілля на

стадіях розміщення, проектування, будівництва і реконструкції об'єктів і в проведенні суспільної екологічної експертизи». Як відомо, для чиновників Закони в Україні не писані. А тому чи варто говорити про те, що жодних громадських слухань, більш того — елементарного ознайомлення жителів з планами забудови

парку проведено не було. Навіть якщо щось подібне і було проведено, то напевно в стилі роботи мера Черновецького: без інформування жителів району про проведення слухань або простій фальсифікації результатів, внаслідок чого у багатьох жителів Дніпровського району просто нахабно і цинічно забрали улюблене місце

відпочинку і прогулянок для дітей та дорослих.

Хто ж стоїть за вирубкою дерев в парку А. Малишка? Після сумно відомої адміністративно-територіальної реформи столичного мера, в результаті якої районні ради і адміністрації втратили практично весь вплив на ситуацію в районах Києва, всі основні повноваження знаходяться в компетенції Київської міської державної адміністрації і Київської міської ради.

Саме Київська державна міська адміністрація (КМДА), за рішенням Київської міської ради ще в листопаді 2008 р., передала дану земельну ділянку ТОВ «Проектна компанія «Ярус». За старою традицією, що склалася, всі засідання Київради на яких вирішуються питання землевідведень і продажу земельних ділянок, відбуваються далеко за північ, коли у депутатів вже немає особливого бажання вникати в суть даних питань, а тим більше вивчати проектну документацію.

Тим більше що згідно з документами, компанія ще в серпні 2007 р. була визнана переможцем інвестиційного конкурсу «для будівництва накрита відкритої частини Святошинсько-Броварської лінії метрополітену між станціями «Чернігівська» і «Дарниця» і створенні приміщень торгівельно-офісного і розважального призначення, паркінгу, супутньої інфраструктури уздовж ділянки «Чернігівська — Дарниця».

Окрім цього, на цьому ж засіданні Київрада визначила ще 3 компанії, які перемогли в конкурсі на реконструкцію інфраструктури міста. Цими компаніями стали: ТОВ «І.Р.Б.», яка повинна «накрити» ділянку «Лівобережна — Гідропарк»; ТОВ «Смарт Град» що отримала ділянку між станціями «Лісова — Чернігівська» і ООО «Гроссвіль» що обласшовуватиме ділянку між станціями «Дарниця — Лівобережна». Відповідні рішення Київради, підписав мер Києва Л.Черновецький. Зі сторони це виглядає так, як нібито випадковим фірмам, на яких, до речі, немає майже жодної інформації, що виграли конкурс на накриття уздовж ліній метрополітену, так само цілком «випадково» дісталися ділянки в зелених зонах уздовж станцій метро, які проте чомусь знаходяться з протилежного боку від лінії метрополітену.

Сергій Богданов

Продовження в наступному номері

ЖИТТЯ ПІС

Наближається 24-а річниця Чорнобильської катастрофи. Проблеми, на жаль, тільки загострюються й не вирішуються. Дуже багато проблем створив уряд Тимошенко, тому що впродовж тривалого періоду фактично не фінансувалися медичні програми, повністю була ліквідована програма будівництва житла, програми реабілітації зон Чорнобильської катастрофи, тобто капітальне будівництво в цих зонах, поліпшення якості життя людей, що живуть на заражених територіях — забезпечення чистою водою, газифікація, будівництво медичних, соціальних об'єктів.

Андреев Юрій Борисович. Президент Всеукраїнської громадської організації інвалідів-чорнобильців «Союз Чорнобиль України». Працював начальником зміни на ЧАЕС.

Люди

Зараз у цих зонах майже повальне безробіття, це теж наслідки нерозумного рішення наших проблем. Дотепер існують обмеження щодо господарської діяльності, щодо вирощування сільськогосподарських культур. А зона Чорнобильської катастрофи — це 55 тисяч квадратних кілометрів. Це територія, майже рівна Бельгії, 8% території всієї України, на яких проживає 2,5 мільйони чоловік.

Ми вважаємо, що ці заборони можна знімати, обмеження можуть зберегтися тільки на невелику частину цієї зони, ну це може бути кілька десятків населених пунктів Рівненської, Житомирської й трохи Волинської області. По іншій території зони обмеження на ведення господарської діяльності можуть бути зняті. Але це не означає, що ми припиняємо всі роботи з реабілітації цих територій, припиняємо соціальний захист населення, що постраждало від катастрофи. Тому що воно постраждало не зараз, а тоді, коли була реальна шкода, коли люди одержували відчутні дози й зовнішнього й внутрішнього опромінення. Тому частина соціальних гарантій для населення повинна носити довічний характер, незалежно від статусу цих територій.

Якщо говорити про сьогоднішні наслідки Чорнобильської катастрофи, реально відчутні, то раніше в нас було 3 мільйони 700 тисяч чорнобильців різних категорій, а зараз менше 2,5 мільйонів. Це говорить не тільки про високу смертність. Смертність значно більше висока, але все-таки народжуються діти від учасників ліквідації аварії, від евакуйованих, від постраждалого населення й стають теж чорнобильцями. Чисельність учасників ліквідації аварії скоротилася на 40%. Тобто смертність дуже висока, особливо висока смертність серед чорнобильців, яким, на момент аварії, було від 20 до 30 років. Це найбільше не життєздатна вікова категорія. Ці люди, в основному, не доживають до 50 років.

Людей відселяли в період весна й літо 1986 року. Якби це не зробили, то всі б одержали дози опромінення не сумісні з життям. Відселяти треба було. Інша справа, що людей відселили у ворожий їм світ. Їх ніхто там не чекав. Їм не дали роботи. Дали житло, чорнобильські пільги — виникла заздрість із боку місцевого населення. Не давали сіна для худоби й т.д. Ніхто не хотів навча-

тися із чорнобильськими дітками за однією партою. Вимагали, що б для них зробили окремі школи або окремі класи. Тобто, світ віднісся досить жорстоко до евакуйованих із зони ЧАЕС. Це звичайно позначилося на стані здоров'я переселенців.

Коли почали вертатися самосели в зону? Вони почали вертатися в листопаді 1986 року. Коли вже реактор був заблокований, об'єкт «Укриття» був побудований, викиди радіоактивних речовин припинилися, пройшли серйозні осінні дощі. І повітря, до цього часу, покращилося по якості в кілька тисяч разів. Уже небезпеки респіраторного надходження радіонуклідів через повітря й дихальні шляхи в організм людини не було. Була ця небезпека тільки там, де ще проводилися роботи на самій станції. От там ще повітря було забруднено значно вище санітарних норм. Це перший фактор небезпеки, що був усунутий — те що загальна активність викидів радіоактивних речовин упала в сотні разів.

Те, що в повітрі, до цього часу вже не було гарячих часток, це альфа елементи, що діляться, які потрапляючи в дихальні шляхи, прямо вражають легені, у тому числі й сприяють виникненню ракових клітин — це другий фактор небезпеки, що до цього часу був усунутий.

Наступний позитивний фактор, що стосується самоселів. Все-таки це були люди, в основному, за 60 років. У першу чергу від радіації вражаються молоді клітки, яких у них практично не було. От чому відселяти саме дітей було конче потрібно.

У Японії вже народжується четверте покоління дітей народжених від «хібакусу», людей потерпілих від радіації і їхніх нащадків. І уряд Японії дотепер вважає, що вони не перебороли наслідки ядерних бомбардувань.

А в нас, тільки дитині стає 18 років, як всі форми соціального захисту державою припиняються. Це абсолютно не правильно. Зараз чорнобильські дівчинки, стаючи мамами, мають цілий комплекс захворювань: ускладнення при вагітності, мимовільне переривання вагітності й т.д. Тобто, цілий комплекс порушень здоров'я, які перебувають поза полем зору нашої охорони здоров'я, нашого уряду, наших органів влади. Це неподобство. Потрібно приймати окремий Закон по дітям Чорнобиля, що по-

винен працювати років ще може сто, й забезпечувати лікування дітям і нащадкам чорнобильських дітей і ліквідаторів. Саме таким чином, можна пом'якшити наслідки Чорнобильської катастрофи.

Закони біофізики говорять, що в першому пострадіаційному поколінні, не буває важких наслідків, онкологічних й гематологічних, а от третє-четверте покоління — тут уже гарантовані такі наслідки. І що б вони були пом'якшені, уже зараз потрібно цим займатися. А ми цим не займаємося.

Катастрофа

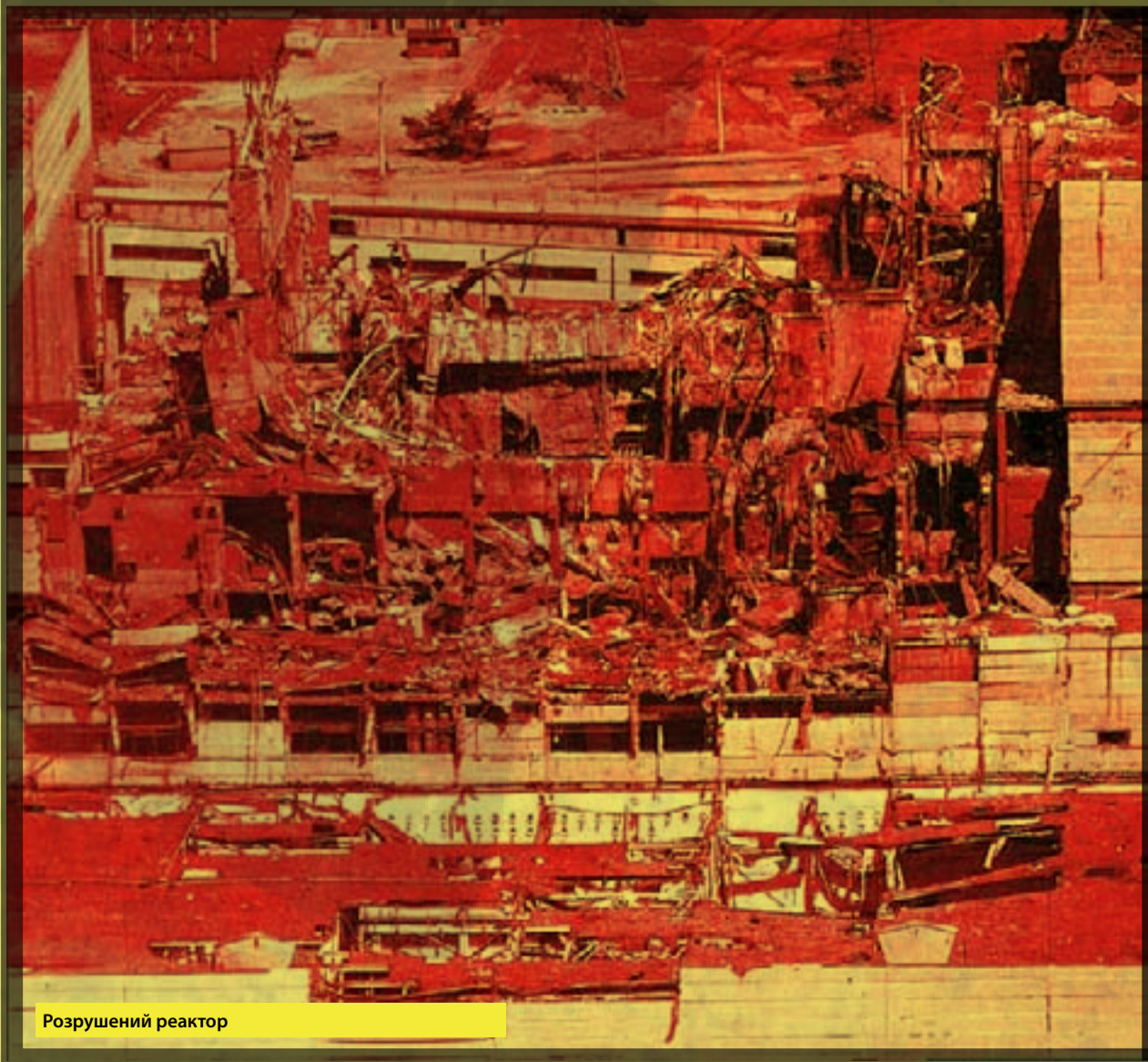
Часто існує некоректне, неграмотне порівняння Чорнобильської катастрофи з наслідками ядерних бомбардувань Хіросіми й Нагасакі. І причому в цих дискусіях беруть участь навіть деякі академіки, абсолютно безсовісні, адже вони те знають, чим відрізняється Чорнобиль від Хіросіми й Нагасакі.

Вибухи в Хіросімі й Нагасакі не дали генетичних наслідків, як показали дослідження. Там ядерний заряд був декілька кілограм, і, буквально, через годину після вибуху вже можна було працювати в епіцентрі, там було опромінення від 10 до 30 рентгенів у годину. Чорнобиль же має зовсім інші наслідки. У нас вилетіло кілька десятків тонн, якщо не кілька сотень, радіоактивних відходів різного змісту. Ізотопи, які вилетіли із чорнобильського реактора, мають період напіврозпаду до тисяч і мільйонів років, тобто наслідки зовсім непорівнянні. Навіть через 24 роки після аварії на ЧАЕС, у центральному залі 4-го блоку дотепер 1000 рентгенів на годину. От вам прості порівняння: у Хіросімі

вже можна було через годину, нехай недовго, але вже працювати, а тут, недоступно для людини дотепер. І ця обстановка ще буде зберігатися — сторіччя.

Також не потрібно перебільшувати небезпеки Чорнобиля — що там можуть бути якісь мимовільні ланцюгові реакції. Це — абсолютне марення. Є те, що потрібно усвідомлювати Чорнобиль, як серйозну проблему й ще дуже довго цією проблемою займатися. Реально небезпека нинішнього об'єкта «Укриття» — це рідкі й тверді радіоактивні відходи, які перебувають під реактором і в ґрунтових водах.

Відразу після аварії навколо станції була налита вглиб землі цементно-глиняна стінка на глибину 30м, з тим, що б відітнути

Розрушений реактор

ДЛЯ СМЕРТІ

Очевидні, але які не беруться до уваги, наслідки Чорнобильської катастрофи

Кількість онкозахворювань різко зростає в Україні. Між 1990 і 2000 р. був 12% підйом рівня ракових захворювань, при цьому в Житомирській області смертність зростає майже триразово.

По Україні, в цілому, очікується порядку 24 000 захворювань раком щитовидної залози, 2 400 з яких — смертельних. Такий значний ріст захворюваності раком щитовидної залози істотно перевищує очікуваний рівень (відразу після аварії офіційні джерела пророкували незначний ріст захворюваності). Більше того, захворювання характеризуються коротким латентним періодом і поширенням пухлини за межі щитовидної залози майже в 50 % випадків, викликаючи необхідність повторних операцій для видалення залишкових метастаз.

Через 5 років після аварії був зареєстрований значний ріст випадків лейкемії в населення, що проживає на найбільше сильно постраждалих територіях.

Спостерігався помітний ріст випадків рака кишкового, прямої кишки, грудей, сечового міхура, нирок, легких й інших органів. В 1987-1999 рр. в Україні були зареєстровані близько 26 тисяч випадків рака, викликаного впливом радіації з яких 18,7% склав рак шкіри, 10,5% — рак легенів і 9,5% — рак шлунка.

В Україні виросла кількість захворювань кровоносної й лімфатичної систем. За десять років після аварії число захворювань кровоносної системи виросло в 5,5 разів. На території України число захворювань крові й кровоносної системи в жителів заражених територій зросло в 10, 8-15,4 разів.

Вплив радіації на репродуктивну систему. Нагромадження радіонуклідів у жіночому організмі приводить до підвищення рівня чоловічого гормону тестостерону, відповідального за появу чоловічих ознак. І навпаки, випадки імпотенції стали більше частими у чоловіків 25-30 років, що проживають на заражених радіацією територіях. Діти на заражених територіях страждають уповільненим статевим розвитком. У матерів спостерігається більш пізніше встановлення й перерви менструального циклу, більш часті гінекологічні проблеми, анемія під час і після вагітності, передчасні пологи й розрив плодних оболонок.

Чорнобильська аварія зруйнувала життя цілих груп населення в Білорусі, Україні й Росії. Комплекс факторів, таких як слабе здоров'я, зростаючі ціни на медичне обслуговування, переселення людей, втрата сільськогосподарських угідь, забруднення продуктів харчування, економічна криза, витрати на відновлюючі міри, політичні проблеми й т.д. створюють умови для масштабної кризи.

Влас. інформ.

купатися, ні воду використовувати — не виправдана. Тобто розсоли уранових елементів ізольовані від навколишнього середовища. Технологій, для їхньої переробки, серйозних у нас немає. Випаркою або хімічним очищенням переробити такі розсоли неможливо. Більше досконалі технології потрібні, котрими Україна не володіє.

І серйозні побоювання викликає те, що всі програми по зняттю ЧАЕС із експлуатації розроблялися без участі розроблювача проекту всієї ЧАЕС, головного конструктора реактора, тобто установ, що перебувають у Москві: інституту ядерної фізики, інституту гідропроєкту ім. Жука й т.д. Тому ми можемо створити рукотворно нові аварії.

Ну й дотепер не все ясно із причинами аварії. Чому ж на крапці станції Радянського Союзу відбулася така аварія? Багато в чому не поясненими є програми випробувань, які проводилися в ніч із 25 на 26 квітня. Що аварійні умови створив той режим, що був закладений програмою випробувань. Виходить так, що програма випробувань повинна була завершитися, або розплавленням реактора, або от тим, що відбулося — відбувся вибух. Тобто були фізичні характеристики, по яких реактор не міг бути безпечним — хоча безпечних реакторів не існує ніде — і якби він був корпусний або водяний, то просто вибух був би могутніший.

Тому й самий міцний корпус в атомної бомби.

У самому Києві небезпечна ситуація по повітрю була всього лише кілька тижнів. По зовнішньому опроміненню, ну до 2-х мілірентген у годину, як було на Оболоні, і в лісопаркових зонах. Тому що, на відміну від ядерної бомби, де викид відбувається один раз, і радіоактивний пил якщо осів, то осів

на кронах дерев. Тому ліси є укриттям для живої сили. А тут викиди йшли кілька тижнів і лісу перетворювалися в накопичувачі цієї радіоактивності. Хоча нормальні фонові значення — порядку 20 мікрорентгенів, тобто в тисячу разів більше. Що стосується теперішньої ситуації. Зараз у Києві від 14 до 18 мікрорентгенів у годину. Така ж обстановка була в Києві й до аварії. Околиці Києва: Гостомель, Ірпінь, Буча, Вишгород, Конча-Заспа — які вважаються 4-й зоною — там 6-8 мікрорентгенів у годину. Це в три рази нижче, ніж у Києві. Чому в Києві от таке тло? По-перше, це й промислові викиди, і транспорт свій внесок робить, ну й, крім того, не треба захоплюватися гранітом. Вулканічні породи утворюються на великих глибинах, де висока концентрація трансуранових елементів. У будь-якому місті фонові значення радіації трохи більше, ніж у природних умовах. Особливо, якщо десь перебуває електростанція вугільна. Чим з більшої глибини вугілля, тим більше там трансуранових елементів. А коли вугілля вигорає, залишається пил, у якому концентрація цих елементів у десятки разів збільшується.

Чому ж, навколо Києва — зона, а Київ — не зона. Ну по-перше, завжди Київ забезпечувався чистими продуктами, скрізь на ринках стояли лабораторії й всі продукти контролювалися. Але це було ще при радянській владі. У Києві ж продукти не вирощувалися й худоба не випасалася. Тому Київ і не потрапив у Чорнобильську зону. А навколо Києва ця сільськогосподарська діяльність велася. Тому там була можливість надходження радіації в продукти харчування й тому там — зона. Адже не всі міста так контролювалися, як Київ.

Доля станції

На наш погляд, те, що відбулося в 2000 році, коли зупинили станцію, що навіть половину свого ресурсу не виробила, що не спалила навіть те паливо, що було на станції — це був злочин проти України, скоєний конкретними посадовими особами: Президентом України Кучмою й прем'єр-міністром України Ющенком. Вони не заклали в бюджет жодної копійки на ремонт станції й станція не ремонтувалася майже два роки. Не закупалося свіже паливо. Ми тоді потрапили в тупик — ми не могли продовжити роботу станції й дотепер не можемо її зупинити.

І зараз ми одержали такий об'єкт, що більше небезпечний, чим якби станція зараз працювала.

Чорнобильський Спас

І в мене, і в моїх товаришів по роботі на ЧАЕС, була доза опромінення не сумісна з життям. Ми знали, що місяць, або кілька місяців, і ми більше не проживемо. Чому ми залишилися живі — нам незрозуміло.

Єдине пояснення — це Бог. Це от ікона «Чорнобильський Спас». Бог рятує душі, чорнобильці рятували землю й життя, даровані Богом. Фактично, зображені на іконі люди — це божа людська рать. До цього людей з Богом на іконах не зображували.

Записав Ігор Орел

Ікона «Чорнобильський Спас»

грунтові води станції від навколишнього середовища. От, завдяки цьому, жодного разу після аварії не були перевищені санітарні норми по дніпровській воді. Тому вся паніка, що в Дніпрі не можна ні

Об'єкт «Укриття»

ПОЛЬЩА: МИСТЕЦТВО ГРИ НА ПЕРСПЕКТИВУ

(закінчення, початок в №4)

Ось уже дев'ятий раз у рамках освітнього проекту Центру Польсько-Українського Співробітництва в місті Красніку й регіональних представництв в Україні учасники проекту побували в польському місті Красніку.

Краснік розташований неподалік від Любліна. Населення його складає 35 тисяч, але перебуваючи в цьому місті, відчуваєш, що це Європа.

Близько 10 років тому в Польщі відбулася адмінреформа. Суттю цієї реформи було створення громадянського суспільства, введення нових рівнів управління, які повинні наблизити кожного громадянина до процесу місцевого врядування й стимулювати подальший розвиток громад. У підсумку надбанням гміни стали побудовані школи й шляхи, модернізовані суспільні об'єкти й житлові будинки, лікарні, заклади культури й відпочинку. Тут для вирішення будь-якого питання звертаються в мерію. Людина приходить, розповідає про свою проблему або бажання. Тут його вислухають і підготують перелік необхідних для вирішення його питання документів і роз'яснень. Зате наступного разу, коли громадянин йде в мерію за відповіддю, йому не потрібно ходити по кабінетах: на спеціальному стенді для кожного, хто звернувся, розміщують всю детальну інформацію. Також у Красніку по-

Учасники проекту в Красніку

ті часи, дуже сучасного цегляного заводу з багатокамерною піччю типу Hoffmann почалося в 1914 році. Красніцьку цеглу завжди виготовляли вручну. Тут виготовляють повну цеглу з лісових глин, яка відзначається винятковою якістю. З неї було побудовано мури Королівського Замку у Варшаві. Щороку під час місцевого Свята Цегли під назвою «Купи, Пане, Цеглу» відбувається побиття рекордів

років минулого сторіччя не впізнати — стіни їх розфарбовані в різні кольори.

Після вступу Польщі в ЄС країна одержала різні інвестиції на розвиток житлового фонду. В Красніку були модернізовані практично всі висотні будинки. Модернізація містила в собі наступне: стара вікна столярка була замінена на металопластиковий варіант; горища утеплені; стіни по всій

Благоустрій Красніка

Крім мальовничої долини річки Вижниці, де розташований Краснік, заповідних лісів і озер, головна краса місцевості — нещодавно побудоване озеро. На будівництво водойми й облаштування території пішло 987 тисяч злотих з держфонду, а також 500 тисяч злотих кредиту (1 злотий — 2,71 гривня). Міс-

взяти участь всі бажаючі від 14 до 80 років. Багато вулиць Красніка можуть похвалитися безпечними велодоріжками.

Краснік оточений гарними мішаними лісами та водоймами, де відпочивають любителі риболовлі. Незабаром тут буде створений центр, який уможливить розвиток кваліфікаційного туризму — зокрема водних видів спорту. Спортивно-рекреаційна база пропонує туристам басейн, сауни, футбольні поля, тенісні корти, ковзанку, дитячі майданчики. На окрему увагу заслуговує відкритий басейн, який має вісім доріжок і олімпійські розміри 50-21м.

Міжнародна співпраця

Місто Краснік активно реалізовує політику партнерства з містами інших країн. Ідеєю політики партнерства є популяризація міста ззовні, а також надання можливостей місцевим підприємцям та бізнесменам презентації своїх послуг і продуктів. Співпраця опирається на обмін досвідом, пошук спільного вирішення подібних проблем. Зараз Краснік співпрацює з містами Угорщини, Франції, Бельгії, Литви, України (Коростень, Турійськ, Луцьк, Бориспіль).

У Красніку створений Центр Польсько-Української Співпраці. Це найбільший польсько-український навчальний проект органу самоврядування, який реалізовується містом Краснік у партнерстві з інституціями з Польщі та України. Мета діяль-

Модернізована будівля лікарні

Алея польських святих

Паро-газова котельня

пулярні постійні анкетування мешканців з будь-якого питання, наприклад: куди витратити дотацію, що поступила, — на будівництво дороги або школи; яких артистів запросити на свята й т.д. У всіх розв'язуваннях в місті питаннях і виникаючих проблемах, за допомогою таких опитувань, враховується думка громади.

Чим живе місто

Краснік тримається на «трьох китах»: виробництво шарикопідшипників (у місті розташований найбільший у Польщі завод, що виготовляє й експортує підшипники для автомобільної, енергетичної, металургійної промисловості); виготовлення глиняної цегли (Краснік офіційно оголошений столицею польської глини); вирощування малини (околиці Красніка — найбільші в Польщі території по вирощуванню малини, полуниці, чорної смородини). Щорічно, після закінчення збору ягід, у місті влаштовується свято з назвою «Малиняки».

Будівництво першого й, як на

з ручного формування найбільшої цеглини.

Краснік пропонує інвесторам територію за дуже вигідними цінами. У разі довготермінових інвестиційних проектів пропонує податкові пільги, а також консультації й посередництво під час реалізації інвестицій.

Модернізація будинків

Привертає увагу стан і оформлення будинків у Красніку. Зустріти тут «совдепівські» будинки в їхньому споконвічному вигляді — велика рідкість.

«Мій будинок — моя фортеця» — можна сказати не тільки про англійців, але й про поляків, не в сенсі неприступності їхніх будинків, а через високу функціональність і комфорт. Якщо будинок приватний — навколо ніяких двох-триметрових «жлобських» парканів із цегли або бетонних плит. Перед будинком розташовані зелені газон, сітка або легкі металеві конструкції. А чотири-п'ятиповерхові будинки «радянської» забудови 60-80-х

площині облицьовані пінопластом, поштукатурені, а потім пофарбовані. Термомодернізація панельних будинків і «хрущовок», установка систем обліку й регулювання теплової енергії та інші заходи дають можливість заощаджувати споживання теплової енергії до 50%. А в Україні 93% родин проживають у будинках, побудованих до 1990 року. Впровадження енергозберігаючих заходів у будинках допомогло б зменшити споживання теплоенергії, а в результаті й газу, що дуже важливо.

До речі, індивідуальне опалення в Красніку встановлено тільки в замських будинках. А в місті існує така ж мережа централізованого комунального опалення через газові воднопарові котельні, як і в Україні.

Великою популярністю в місті користується конкурс «Кращий будинок, прибудинкова ділянка, дача», ціль якого — пропаганда обладнаних територій й утримання їх у порядку й чистоті. Примітний факт — сямовільна вирубка дерев заборонена навіть на приватних ділянках.

цеві жартівливо називають свій пляж Пальма де Краснік — імовірно, тому, що на літній сезон уздовж вимощеною червоною плитковою доріжкою виставляються високі штучні зелені пальми. Ще одна родзинка пляжу: коли хто-небудь із місцевих жителів їде відпочивати на Мальдіви або Канари, то привозить із тамтешніх пляжів пісок, що монтується в доріжку на пляжі Красніка. До нього кріпиться табличка: «Пісок із пляжів Гавайських островів, подарунок пана такого-то».

Крім гордості за свій витвір, керівництво міста нерідко засмучується через озеро. справа в тому, що неширока й тихохідна річка не встигає «протягати» повністю воду з водойми, і вода в спекотне літо «зацвітає». Місцева влада застосовує природне очищення — дозволяє озеру частково зарости очеретом і водоростями. Тоді вода природно самоочищується.

Краснік — ідеальне місце для любителів велосипедних подорожей. Уже кілька років міська влада організовує велопробіг Краснік-Львів, у якому можуть

ності Центру — створення навчальної системи для місцевої адміністрації та громадських організацій, впровадження моделі локальних партнерств на території Польщі та України, а також розповсюдження інформації на тему процесу Європейської інтеграції, напрацювання та використання сталих механізмів підтримки — для розгортання міжнародних контактів різного роду між осередками та іншими інституціями, задіяними в діяльність ЦПУС.

Наша газета буде сприяти залученню в 2-му півріччі цього року активістів ОСББ, ЖБК, ОСН до дистанційного навчання в проєкті ЦПУС. Голови деяких ОСББ міста Києва побували з навчальним візитом в Красніку в березні поточного року, де ознайомилися з тим, як працює місцеве самоврядування по-польському.

Просимо всіх активістів, зацікавлених у дистанційному навчанні, звертатися письмово до редакції.

Ігор Орел

А ХТО, ЯКЩО НЕ Я?

Скоро виповнюється 58 років Кухарчуку Петру Андрійовичу. Він уже 15 років є головою житлово-будівельного кооперативу. Обраний головою Оболонської районної організації політичної партії «САМОВРЯДНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА»

Про проблеми

Якщо трохи заглибитися в історію, то, наприклад, який вигляд мав управдом? Кінофільм «Діамантова рука» ясно показує, що це людина негативна. І це тільки один приклад я навів, як формувалось реноме, ще з радянських часів. А таких прикладів же багато. Звідси і ставлення людей до тих, хто опікується їх побутом. З ким би я не говорив із своїх колег, всі «тягнуть цю лямку» і ще ніхто не сказав: «я всім задоволений, всім подобаюсь, у мене абсолютний контакт і взаєморозуміння з людьми». Завжди в управдома є якийсь негатив.

В будь-якому стаді є така овечка, яка буде псувати нерви. А нерви кому псувати? Начальнику ЖЕКу? Піди доберись до нього — він далеко, високо, до нього ходити треба, в прийомні дні і години. А тут — поряд є голова кооперативу. І в будь-який час доби тобі телефонують і починають висказувати свої проблеми, які до тебе може і не стосуються. Це така — побутова проблема.

А найголовніша проблема — це тарифи. От я зараз маю проводити громадські слухання із затвердження нових економічно-обґрунтованих тарифів на обслуговування (квартплату).

Я поговорив з одним, другим, третім. Майже всі згодні жити в гарному будинку, щоб все було упорядковано. І всі наводять приклади Америки, Польщі, Греції, Туреччини. Як тільки доходять до грошей, то кажуть: «чого це я маю так багато платити? Це за рахунок кооперативу повинно робитися!» Ну, серденько, ти що, не розумієш, що таке кооперація? Це — ти, я. І нас таких тут 162 господаря — давайте «скидуватись»!

У нас був тариф 1,05 грн за 1м² по квартплаті. Останнім часом полізли вгору тарифи на воду, на обслуговування ліфтів, на вивіз сміття — і цих грошей катастрофічно не вистачає. Влада наполягає на підвищенні тарифів, дали нам економічно-обґрунтований документ з переліком послуг. Згідно якого, вийшло на наш будинок 3,75 грн за 1м² по квартплаті.

А затвердити їх — не «виходе»! Люди кажуть — покажи мені де гроші брати: зарплати немає, пенсії мізерні.

Іще дуже велика проблема — це неплатники. Скажімо, по нашому кооперативу сума боргу складає майже річний бюджет. Немає у комунальників важелів, щоб заставити людину платити те, що їй належне за комунальні послуги. Таким чином, віз проблем складається з таких складових:

— негативне ставлення мешканців до людей, які нас обслуговують, закладене ще з радянських часів;

— неплатники були і за радянських часів, але — був партком,

профком, а зараз — я один на один із неплатником;

— негативне ставлення до житлово-будівельних кооперативів та організацій співвласників багатоквартирних будинків з боку ЖЕКу, який для нас — влада.

Про владу

ЖЕК має трактор, який вивозить негабаритне сміття. Я звертаюсь, щоб і в нашого кооперативу забрали сміття. «Немає проблем. Укладайте угоду — будемо вивозити. Півтори тисячі гривень на місяць». Це незалежно від того — вивозили, чи не вивозили. Знов нагрузка на гаманці мешканців! Також зимою і сніг: кругом трактор проїде — прогорне. Біля ЖБК — ні. В мене тоді вибір. Або я знаходжу півтори тисячі на місяць за те, щоб вивозили сміття та чистили сніг, або я повинен взяти десяту частину від цієї суми і самому одноосібно найняти трактор за справедливу ціну.

Але постає питання: може нам не треба бути такими одноосібниками, може повинні бути такі ЖЕКи, котрим вигідно буде утримувати той же трактор, автомобіль і за адекватну ціну надавати послуги житловим кооперативам.

Ще приклад. Зараз кооператив сам утримує штат: голова правління, бухгалтер, паспортист, електрик, сантехнік, двірник, ліфтер. А існують нормативи обслуговування — на цей будинок положено 0,15 електрика, наприклад.

Тобто питання координації між кооперативами і ЖЕКама — на низькому рівні.

Щодо фінансування. При попередньому мері, О.Омельченко, була програма «Дім — подвір'я», виділяли гроші. Нам ось ліфти замінили, майже 100 тисяч гривень це коштувало.

А зараз — все! В адміністрації нас скликають інколи: «Ні на що не розраховуйте, ніяких дотацій, тому що грошей нема в бюджеті, виживайте самі, як можете».

Тут, у нас, на Оболоні 105 ЖБК і ОСББ. З усіма головами мені доводиться спілкуватись іноді, то на нарадах, то так передзвонюємося. Все ж веде агітацію про вступ в нашу партію. Щоб голови ЖБК і ОСББ стали попадати у владу. Це люди різні, але всі вони відмічені тим, що це люди не байдужі. Пояснюю, що я, як голова правління ЖБК, вступив в таку партію, щоб якось змінити щось в цій державі, і ми збираємо людей, котрим не все одно, котрі думають не тільки за себе, а ще й за оточуючих, живуть по принципу — «а хто, якщо не я?». Тут уже люди ідуть на контакт. Не було певних відмов таких, що «не хочу і слухати». Перспектива цього напряму громадської ді-

яльності величезна і пов'язана із переходом голів організацій громадян у владу, що дасть можливість змінити неправильні відносини між владою і громадянами.

— **З одного боку, ви кажете, що голова ЖБК-ОСББ має негатив серед мешканців будинку. З другого боку, ви кажете про перспективу переходу їх до місцевої влади. Чому ви вважаєте що люди проголосують за «управдомів»?**

Треба, щоб і до районної і до міської влади приходили люди, які на своїй шкурі цю комуналку відчували. Тому сподіваюсь, що наші лави розширяться, і з наших хтось буде у владі, і в районі, і в місті, і в Верховній Раді.

Якщо перед виборцем буде стояти вибір: банкір, головний «податкообкладач» і голова правління ОСББ. Виборець буде добре розуміти: ця людина, як би там не було, знає наші проблеми і буде ними опікуватися, а банкір моїми проблемами опікуватися не буде.

Модернізація старих будинків і енергозбереження

Щодо модернізації наших старих будинків — не варто вішати все на правління будинку, бо звинуватять, що голова наживається на ремонті.

Це повинна бути якась районна програма модернізації, треба провести обстеження будинків, інвесторів залучити. Тобто, обґрунтувати цю модернізацію — тому що, наприклад, дах тече з м'якою покрівлею, треба накрити — і прийняти рішення. В цьому разі ніхто заперечувати не буде. От для запровадження таких програм і треба йти громадським активістам у владу.

Якщо ж одноосібно голова буде ініціатором модернізації — у зложиванні його ж і звинуватять.

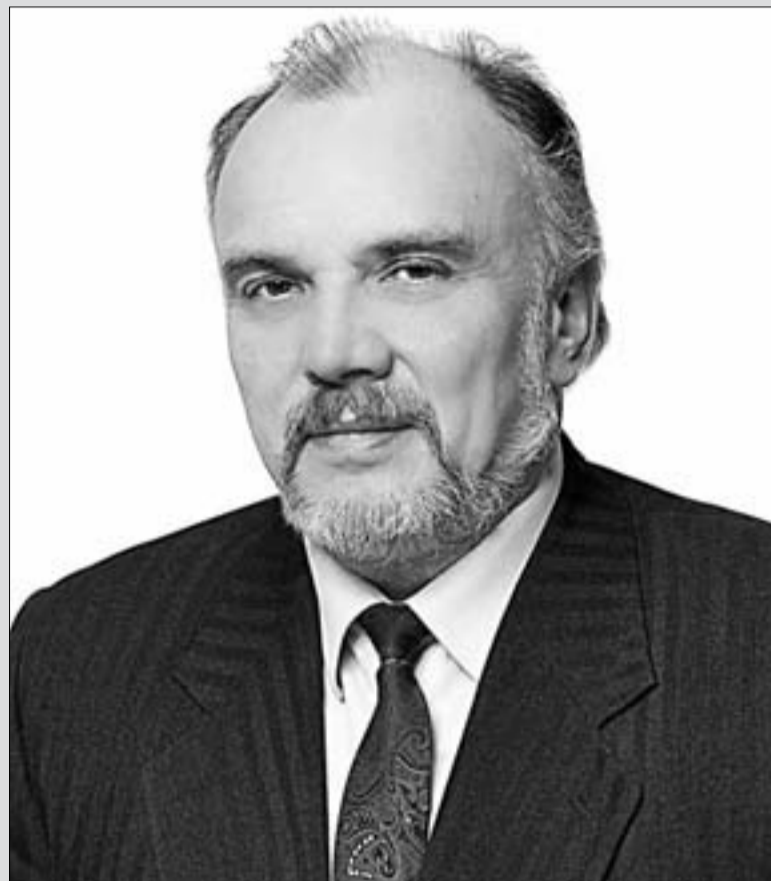
У вигоди модернізації — зменшення, наприклад, платні за опалення житла, зменшення платні за водопостачання, гаряче та холодне — треба ще, щоб люди повірили.

Заходи щодо енергозбереження треба робити. І ті самі вікна, і будинки утеплені, і теплолічильники. І установка теплолічильника економить нам до 50% коштів.

Але треба, щоб у людей з'явилася психологія власника.

На поточний момент ми, що можемо зробити в плані ремонтів? Наприклад, для ремонту трубопроводів в підвалі будинку ми не наймаємо підрядника, а самі закуповуємо труби і своїми силами їх міняємо. Сантехнік у нас, він же і зварювальник. Отримує за це додаткову оплату. Ми так уже, практично, всю розводку в підвалі поміняли. І це нам коштувало 5-7 тисяч гривень, замість 20 тисяч.

Якось став я пропонувати закрити сміттепровід. Ну, летить те

сміття через весь будинок, збирається внизу. Вивозять його не регулярно. Смороді стоїть, тарганів не виведеш. Ніхто мене не підтримав. Навіть правління не підтримало. Нарешті я не витримав, і одноосібно позакручував дротом люки сміттепроводу. Стали всі носити та викидати сміття в контейнери. Пройшов рік. І всі уже кажуть — як добре: смороду нема, тарганів нема. Що нам, важко той пакуночок до контейнера викинути?

Так це навіть не про модернізацію йшлося, а всього-навсього про елементарний порядок.

Ось вже 15 років лежить під суком енергоощадна технологія. Її автори, а це група вчених з Київського політеху, назвали «Водолій». Не буду обтяжувати читача цифрами, скажу лише, що затрати на її впровадження окупаються в термін до 2-х років.

І газу, для потреб України, вже стільки можна було б не купувати. Не вірите? І я не вірив, поки не побачив висновок державної комісії, що обстежувала дослідний зразок, який збудований під Жашковом, що на Київщині: «визнати, пропонувати до втілення, запровадити у промисловості, адже йдеться не тільки про газ, а про тепло та електроенергію». А 15 років уже пройшло!

Про власника

Ті, що ще не втратили оцей хромосомний набір господаря, самотужки, своїми руками, своїм мозком пробують до чогось дійти. Але, як правило, що стоїть на шляху? Енергоносії. Далі з'являється влада, яка не дає можливості створити людині свою власність.

Був приклад в моєму рідному селі. Привіз чоловік корів такої породи, що тая корова, ну як наших три. Її годуй і молока буде неміряно. Він мав це стадо 5 корів і бугай.

І пропонував він дарувати селянам телят від тих корів, але з умовою, що далі потомство від того телятка, ти подаруєш комусь іншому. Таким чином буде

відроджуватись сільське господарство і господар на землі буде відроджуватись. Ну, влада обіклала податками, потім стала обмежувати територію пасовища, потім рекет з'явився. Задалили.

— **Але ж в Україні вже є широка верства власників в особі ОСББ і ЖБК?**

Я вже 15 років голова правління ЖБК. І я став головою тільки тому, що живу на 9 поверсі і мені заливало квартиру. Ну гаразд — зробив я покрівлю, а далі мене стало затягувати. Дивлюсь — і це не так, й те не так — давай щось робити. Тільки стало щось робитися, зразу з'явилася ціла купа цікавих. Де він гроші бере? А в його попередника грошей не було! Раз у нього є гроші, значить краде.

Уже пів-будинку впевнені, що в мене на «Маямах» дачка є. Ну це так, побутове. Але я з людьми спілкуючись, зробив такий висновок, що інтереси суспільства прямо протилежні інтересам індивідуумів, які є членами цього суспільства. Це я бачу на прикладі свого ЖБК, тому що кожен намагається якомога більше звідти взяти і якомога менше дати.

От до розуміння цього мій брат українець ще не дійшов. Колективізм у нас на дуже низькому рівні. У наших генах, нашій підсвідомості — ми одноосібники. І це треба переламати. Якщо ми будемо гуртуватись, тоді і кожен із нас буде щось значити. Є народи, є країни, ну візьміть ту саму Америку, де людина, якщо вона є членом якоїсь спілки — вона цим гордиться. А в нас це так — нічого не варто. Невігластво, неосвіченість.

Ми не знаємо ні своїх коренів, ні історії, ні близьких сусідів. І ще, причина нашого невігластва це те, що ми живемо на благодатній території. Весною, якось там, спросоння, кинув в землю насіння і воно саме виростило, тільки його викоси і з'їж. І це не спонукало до розвитку інтелектуального, розвитку технічного. Тому треба починати з виховної роботи нашого народу.

Записав Ігор Орел

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

28.04.1956

Стадник Василь Анатолійович
Дарницька районна партійна організація у місті Києві.

23.04.1964

Мельник Євген Михайлович
Дарницька районна партійна організація у місті Києві.

13.04.1979

Кривіч Михайло Олександрович
Дарницька районна партійна організація у місті Києві.

01.04.1971

Онищенко Майя Володимирівна
Дарницька районна партійна організація у місті Києві.

09.04.1948

Петренко Микола Кирилович
Деснянська районна партійна організація у місті Києві.

29.04.1972

Кацалап Віталій Володимирович
Деснянська районна партійна організація у місті Києві.

17.04.1988

Пилипчук Юрій Володимирович
Деснянська районна партійна організація у місті Києві.

ПРИГЛАШЕННЯ К РАЗГОВОРУ

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Наша з Вами газета робить перші кроки. Багато її недоліків можна довго пояснювати труднощами зростання, але на поверхні однаково залишається очевидне: без Вашої підтримки, без Ваших підказок, без Вашої прямої зацікавленої участі в інформаційному наповненні редакція ще дуже довго буде неспроможна зробити газету корисною та цікавою для тих, кому призначена першочергово. Тобто для Вас, дорогі наші читачі й автори.

У цьому контексті Ваша підтримка має доленосне значення. Кому, як не Вам, «зсереди» відомі проблемні питання місцевого самоврядування й самоорганізації, ЖБК і ОСББ? І хто, як не Ви, може запропонувати дієві варіанти вирішення багатьох питань нашого складного буття? Ваш досвід і підходи до вирішення — ось головне, що може й повинно скласти основу невичерпного інтересу до газети керівників місцевих рад, ОСББ, ЖБК, ЖЕКів, інших органів самоврядування й самоорганізації населення.

Ми запрошуємо Вас влитися в дружнє співтовариство авторів газети, надсилати свої статті й поради, рекомендації й підказки. Повірте, Ваш досвід гідний того, щоб про нього знали по всій Україні, у кожному її районі, місті та селі. Багато хто із вдячністю застосує на практиці Ваші напрацювання. В остаточному підсумку, якщо замість того, щоб нагромаджувати помилки, ми будемо працювати на результативний успіх, життя наше стане благополучніше, рух уперед стрімкіший, а народ заможний. Разом — ми сила, порізно — розчеплені пальці!

ЗВЕРТАЄМО ВАШУ УВАГУ

Газета розповсюджується за передплатою. Передплатні індекси видання дивіться в Інформаційному листі №1 Додатку до «Каталогу видань України» на 2010 рік.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

ЩО ПОТРІБНО ЗНАТИ, СПІЛКУЮЧИСЬ З ДАІ

СИТУАЦІЯ ПЕРША: на замській дорозі, удалині від пікету або КПП, вас зупиняє смугастим жезлом даїшник (співробітник міліції), поруч службовий автомобіль.

Відповідно до закону: згідно п. 2.4 Правил дорожнього руху ви зобов'язані зупинитися. **Оптимальні дії:** зупиняєтесь, але з автомобіля не виходите. Двері блокуєте й просите особу, що перевіряє показати посвідчення. Запишіть всі його дані (ПІБ, посада, номер посвідчення й жетона). Якщо раптом справа дійде до прокуратури, вам не прийдеється згадувати, хто вас зупиняв. Конфлікт не загострюйте.

СИТУАЦІЯ ДРУГА: ви знаєте, що нічого не порушували, але даїшник намагається «докопатися» по дріб'язках.

Відповідно до закону: п. 5.5 Постанови КМУ від 14 квітня 1997 р. № 341 «Про Положення про Державну автомобільну інспекцію Міністерства внутрішніх справ» забороняє зупиняти автотранспорт, якщо водій нічого не порушив і не використовує машину в протиправних цілях.

Оптимальні дії: відразу запитайте особу, що перевіряє: «А що я порушив?» Якщо вас зупинили, щоб «заробити», вам скажуть, що ви, наприклад, не були пристебнуті ременем безпеки. Скажіть, що відстебнулись, поки даїшник ішов до вашого автомобіля. Ви праві, а інспектор, що загальмував вас, — порушник постанови (див. вище).

СИТУАЦІЯ ТРЕТЯ: глухою ніччю вдалині від населених пунктів вас намагається зупинити даїшник або міліціонер. Даїшник у формі, але вся обстановка здається вам досить підозрілою...

Відповідно до закону: згідно п. 2.4 Наказу МВС України № 482 від 30 червня 1998 р. «Про заходи щодо поліпшення нагляду за дорожнім рухом і взаємин міліції із власниками транспортних засобів» одиночним нарядом і нарядом на автомобілях без спеціального фарбування заборонено зупиняти автомобілі для перевірки в темний час доби на неосвітлених ділянках доріг і вулиць. Закон дозволяє гальмувати вас у глухомані й темряві тільки під час проведення спеціальних операцій.

Оптимальні дії: закон отут вам не поради, він не може передбачити всі неординарні ситуації. Розумніше не зупинятися, якщо є підозри, що справа не чиста. Адже у вас у салоні дружина й діти. Якщо дорога вам знайома, автомобіль у порядку, краще гнати без оглядки. Однак ви обов'язково повинні зупинитися на першому ж посту. Інакше у вас можуть почати стріляти, якщо перевірка на дорозі була все-таки законною.

СИТУАЦІЯ ЧЕТВЕРТА: вас зупиняє співробітник міліції у формі, але без смугастого жезла.

Відповідно до закону: за Наказом МВС України №482 від 30 червня 1998 р. вимога про зупинку повинна подаватися жезлом.

Оптимальні дії: ви можете спокійно проїжджати мимо. Якщо міліціонер вам махає

рукою, то є великі підозри, що це шахрай. Або ж міліціонер хоче, щоб його підвезли, а підвозити ви не зобов'язані.

СИТУАЦІЯ П'ЯТА: Зупиняє людина з жезлом, але в цивільному одязі. Поруч стоїть міліцейський автомобіль.

Відповідно до закону: згідно п. 2.4 Правил дорожнього руху водій повинен зупинитися й пред'являти документи на вимогу працівника міліції, але не цивільної особи.

Оптимальні дії: немає форми — швидше за все, це практикант. У нього й посвідчення ще немає. Ви можете не зупинятися. Стоячи поруч міліцейська машина — не аргумент для зупинки.

СИТУАЦІЯ ШОСТА: на дорозі співробітники ДАІ намагаються перевірити технічний стан вашого авто. Наприклад, замірити вміст у вихлопі автомобіля СО і СН.

Відповідно до закону: у підпункті «б» п. 2.4 Правил дорожнього руху сказано, що водій повинен дати можливість співробітникам міліції перевірити технічний стан, номери агрегатів і комплектність автомобіля.

Оптимальні дії: одна справа, якщо вас перевіряють дійсно даїшники. І зовсім інша — якщо той же вихлоп хоче замірити посередні дороги незрозуміло хто. Один час в Україні розплодилася безліч «лівих» фірм, чії працівники в камуфляжі й із саморобними жезлами гальмували машини «для перевірки рівня СО і СН». Якщо нарветесь на таку псевдоперевірку, чемно поясніть її незаконність і зажадайте пред'явити посвідчення й т.д. Як правило, після цього жертву відпускають.

СИТУАЦІЯ СЬОМА: вас зупинили на КПП і повідомили, що 10 хв. назад ви проїзнили вимогу співробітника ДАІ про зупинку. Тобто збігли з місця «злочину».

Відповідно до закону: інспектор може скласти протокол тільки за те порушення, що бачив особисто. У Наказі МВС України від 30 червня 1998 р. №482 говориться, що можливість водія бачити й правильно розуміти вимогу працівника міліції про зупинку з'ясується в конкретній дорожній ситуації, що склалася на місці й під час зупинки транспортного засобу.

Оптимальні дії: скажіть, що подасте на інспектора в суд. Сам він не був очевидцем порушення, а складати по ньому протокол — це підлог документів.

СИТУАЦІЯ ВОСЬМА: при складанні протоколу інспектор не вписує пасажирів як свідків, аргументуючи свої дії зауваженою фразою: «Пасажири — не свідки, а зацікавлені особи».

Відповідно до закону: по всіх діючих кодексах України свідком є кожна людина, який що-небудь відомо по даній справі. А ступінь вірогідності показань нехай визначає суд.

Оптимальні дії: якщо свідки не були вписані до протоколу — впишіть їх самостійно. У протоколі для цього є спеціальна графа — «По суті порушення пояснюю». І тільки після цього підписуйте протокол.

СИТУАЦІЯ ДЕВ'ЯТА: співробітники міліції починають обшукувати автомобіль.

Відповідно до закону: обшук повинен проводитися при двох понятях (ними не можуть бути ні ваші пасажири, ні співробітники міліції) і обов'язково з оформленням протоколу обшуку.

Оптимальні дії: звичайно після того як ви зажадаєте дотримання законності, нагадаєте про поняттях і т.д., співробітники міліції втрачають до вас інтерес.

НЕМАЛО ВАЖНЕ ПИТАННЯ — як відрізнити інспектора ДПС від співробітника іншої правоохоронної або силової структури? Відповідно до правил, співробітники ДПС (служба входить у структуру ДАІ МВС України) повинні бути одягнені в темно-синю форму й кашкетки циліндричної форми. У темний час доби — у жилети з жовтими світловідбиваючими смугами й написом «ДПС».

Крім того, колишні значки на куртці (уведені не так вже і давно) скасовують. Замість них на груди дорожнього інспектора повісять з однієї сторони п'ятикутну зірку, а з іншого боку — металеву табличку. На зірці буде назва регіону, а на табличці — прізвище, ім'я та по батькові даїшника. У деяких областях України, до речі, така форма вже з'явилася.

За матеріалами інтернету

Державний комітет зв'язку та інформації України ф.СГ-1

ПВ		місце		літер	
На газету 49022					
газета «САМОВРЯДНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА»					
названня/друківні видання					
вартість	термін доставки	міс	прі	конт	кількість копій
На 201 рік по місяцях					
1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
поштовою квитанцією			місце		
код вулиці			село		
буд			район		
корп			вулиця		
кв			вулиця		
прізвище, ім'я, по батькові					

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 14839 — 3810Р от 26.01.2009 г.
Засновник: Політична Партія
«САМОВРЯДНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА»
e-mail: pp_sud@ukr.net
site: www.partiya-sud.org.ua
Шеф-редактор: Віктор Бичихін
Редактор: Ігор Орел
Дизайн, верстка: В'ячеслав Фесенко

ПІШІТЬ, ЗАХОДЬТЕ. Адреса редакції:
01004, м. Київ, бульвар Т. Шевченка, 46, оф. 5
ТЕЛЕФОНУЙТЕ:
8 044 360 11 27, 8 044 360 11 37
Зам. № 100602
Віддрукована в друкарні «Прес Корпорейшн Лімітед» м. Вінниця, вул. Чехова, 12-А
тираж 10 000 екз.

Листи читачів не повертаються, в листування з читачами редакція вступає на сторінках газети. Редакція залишає за собою право стилістичної правки листів, звернень, інших друкарських та письмових авторських матеріалів без виправлень значення змісту. Думка редакції може не співпадати з думкою авторів публікацій. Відповідальність за зміст, топографічних назв, хронологічної дати, вірогідність фактів і т.д. несуть автори статей.

Ви можете передплатити газету на 2010 рік.

Передплатні індекси:

49022 — укр. мова

49023 — рос. мова